

ואם כן קשיא, שרישא היא כרבי מאיר, וסיפא כרבנן?!

ופרקינן: דלמא סיפא נמי איכא לאוקמי כרבי מאיר

והא דלא חיישינן למיעוטא שילדה חמותה זכר

כיון דאיחזקה האשה בשעת יציאה בהיתרה לשוק, שלא היה לה יבם, הרי במקום חזקה לא חייש רבי מאיר למיעוטא.

ולפיכך בסיפא "אינה חוששת", היות שהולך רבי מאיר אחר חזקתה, שהיא מותרת לשוק.

ומקשה הגמרא: אי הכי, שאמרת כי רבי מאיר הולך אחר חזקה —

רישא, דאיחזקה בהיתרה ליבום, כי בשעת יציאתם לא היה לבעלה בנים, תייבם? נעמידה על חזקתה, (9) ומדוע תנן ברישא לא תתייבם?

ומתרת הגמרא: אמר רב נחמן אמר רבה בר אבהו: רישא דמתניתין, שאנו דנים להתירה לייבום, ומסופקים אנו שמא יש לו בן ותפגע בערוה של אשת אח שלא במקום מצוה, דהוה איסור כרת, חששו שמא נתעברה צרתה, ולא מעמידים אותה על חזקה במקום חשש כרת, דחמירא.

סיפא דמתניתין, שהיתרנוה לשוק, ואתה דן

אימא סיפא: היתה לה חמות — אינה חוששת שמא ילדה חמותה בן ומותרת לשוק.

ואמאי? הרי יש רוב לומר שילדה בן, כי הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים מתעברות ויולדות? (8)

ומשנינן: כיון שיש מיעוט מפילות, שאינן יולדות ולד של קיימא, וכל היולדות ולד של קיימא יולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות.

סמוך, צרף צד זה של ספק, שמא היא ממיעוטא דמפילות, למחצה נקיבות.

ועל ידי כך שאתה מסתפק שמא ילדה חמותה זכר, יש לך ספק השקול שמא נקבה ילדה.

ואתה מוסיף עליו את המיעוט שמא לא ילדה כלל, לפי שיתכן שהפילה.

הווי ליה זכרים — מיעוטא מכל הלידות, והלכך היא מותרת לשוק, לפי שהולכים אחרי רוב הלידות, שאינן של זכרים ברי קיימא.

אך עדיין יש להקשות:

ולרבי מאיר, דחייש למיעוטא, ליחוש למיעוטא של זכרים, ותהיה אסורה לשוק.

ומכך שלא חששה המשנה לכך, מוכח שלא חיישינן למיעוט, ואתיא סיפא דמתניתין כרבנן.

נקבה וחיישינן.

9. ואע"ג דאיכא למימר דדוקא בסיפא אוקי רבי מאיר אחזקה דמותרת לשוק, דהחזקה אומרת

8. ואע"ג שפירש רש"י במתניתין הטעם משום דהוה שני ספיקות א. ספק האם ילדה ב. אפילו אם תימצא לומר ילדה, ספק נקבה, כיון דאיכא רובא דיולדות תו לא הוה אלא חד ספק זכר או